

Dimitris

Revista Parohiei „Sfântul Dumitru-Postă” - Paraclis Universitar

Nr. 199 | 23 martie - 05 aprilie | 2020 | Anul VIII

aparitie bilunara

Limba noastră-i o comoară
Părintele Paroh Mihai GOJGAR

Bucuria întâlnirii în
Grădina lui Hristos - Biserica
lonelia OLTEANU

Blagoveștenia (25 Martie)
Oana IVAN

NOILE TITLURI

Editorial

Limba noastră-i o comoară

Evenimente

Prezentare de carte în scop umanitar

Explicarea Sfintei Scripturi

Există război sfânt afară de Jihad?

Istorie

Trecerea la calendarul gregorian

Interviu

Bucuria întâlnirii în Grădina lui Hristos - Biserica

Tradiții

Blagoveștenia (25 Martie)

Puncte de vedere

Pateric

Cum alungăm gândurile rele?

Creștinismul în lume

TIPAR REALIZAT LA

www.pimcopy.com
Email: pimcopy@yahoo.com
Adresa: B-dul Mihail Kogălniceanu,
nr. 24, Parter, Sector 5, București
Tel: 0758.971.001

REDACTIE

COORDONATOR: Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

REDACTOR-ŞEF: Monica DAMIAN

CONCEPŢIE GRAFICĂ ŞI DTP: Andrei JORA ŞI Daniel JORA

DISTRIBUŢIE: Mihaela IANCU

COLABORATORI: Horia IOVA, Oana IVAN, Daniel JORA,

Bogdan NICOLAESCU, Ionelia OLTEANU

ISSN 2393-4859

ISSN-L 2393-4859

Foto Coperta 1: Laura DOBRE

Foto: Laura DOBRE

Limba noastră-i o comoară

Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

*Limba noastră-i o comoară
În adâncuri înfundată
Un şirag de piatră rară
Pe moşie revărsată.*

Vă mai amintiți de poezia lui Alexe Mateevici? Cele 12 strofe cu versuri calde și în cuvinte simple au reușit să emoționeze profund cititorul, indiferent de timp, vârstă sau pregătire școlară. Nu degeaba poemul a devenit din 1994 imnul Republicii Moldova, până atunci fiind un simbol al emancipării naționale a Basarabiei de sub jugul comunist. Pe 25 mai 1917, la Congresul scriitorilor de peste Prut, preotul Alexe Mateevici a avut două cuvântări mișcătoare care au stârnit valuri de aplauze și lacrimi în ochii ascultătorilor. În prima dintre ele, a oferit tuturor câteva sfaturi frățești:

1. Fără unire nu vom putea dobândi nimic. Deci să avem un gând, o inimă, un ideal!

2. Trebuie să știm de unde ne tragem, căci altfel suntem niște nenorociți rătăciți. Trebuie să știm că suntem români, strănepoți de-ai romanilor, și frați cu italienii, francezii, spaniolii și portughezii. Aceasta trebuie să le-o spunem și copiilor și tuturor celor neluminați. Să-i luminăm pe toți cu lumina dreaptă!

3. Să stați cu mare putere la straja intereselor naționale! Să trăim bine și cu străinii, dar să nu trădăm interesele noastre, căci altfel vom cădea pentru totdeauna! Dacă vom fi slabi în lupta pentru viață, vom fi înghițiți de cei mai tari. Să nu ne alipim la partide străine, care nu luptă pentru neamul nostru și să nu luptăm pentru interesele de clasă, ci pentru cele de obște, naționale!

4. Să nu uităm norodul, țărâtimea care a suferit atâta până acum! Să-l luminăm, să mergem mână în mână cu el, căci fără noi el nu poate

face nimic, după cum nici noi nu putem face nimic fără el! Să-l îndreptăm pe calea adevărului, cu fapte, iar nu cu vorbe! Mântuirea țărânimii e în noi, și a noastră în ea.

În cea de-a doua intervenție, părintele Mateevici a spus apăsător: Unii

Editorial

zic că limba românească e franțuzită. Asta nu-i adevărat! Ce e drept, sunt și în România unii rătăciți în ce privește limba, dar trebuie să se știe că cel mai puternic curent acolo e cel popular în limbă și în literatură. Noi trebuie să ajungem de la limba noastră proastă de astăzi numaidecât la limba literară românească! Vă rog să înlocuiți franțuzitul cu englezitul și în rest să vă imaginați că discursul sacerdotului-poet e ținut zilele trecute. Actual, percutant, revelator!

După aproape două luni de la Congres, dă la iveală fermecătorul poem *Limba noastră*, iar după câteva săptămâni, pe 13 august (s.v.), închide ochii definitiv, răpus de tifos.

Mi-am adus aminte de versurile sale și am așternut câteva idei legate de simțirea sa pentru că am sesizat în ultima perioadă o predispoziție spre un limbaj de lemn, spre cuvinte, formule, expresii tocite, spre o indisponibilitate creativă, o uitare a polisemiei și a sinonimiei. O uitare a faptului că *limba noastră-i o comoară, un șirag de piatră rară*; ascultând oameni din varii domenii, pare că a devenit un lanț din moloz, nu un șirag de piatră rară. Vă ofer trei exemple de locuțiuni excesiv și, de multe ori, fără noimă utilizate.

Logica anticipatelor. Am auzit atât de des timp de două luni sintagma, încât am încercat să fac un efort de aducere-aminte a elementelor de Logică din liceu, să văd și să înțeleg care sunt silogisme vehiculate și cum se face că nu avem nicio concluzie. Poate pentru că, folosită abuziv, expresia

nu avea nicio legătură cu filosofia sau matematica, științe unde rațiunea ocupă locul central. Studiată în Antichitate cu Gramatica și Retorica în clasicul trivium, Logica expusă azi pare să nu aibă nicio zonă de contact cu cele două.

Dacă aveți de gând să urmăriți un program sportiv, un meci de fotbal, să spunem, sunteți invitați constant să rămâneți în ideile lui Platon, Aristotel sau Kant, ori măcar în ale domeniului unde cei trei au excelat: **filosofia**. Înainte, în timpul și după meci, vom avea prilejul de a afla că echipele au o *filosofie* de joc, antrenorii își aplică *filosofia* în 3-4-3, iar clubul are o *filosofie* de transferuri. Nu mă îndoiesc că există o strategie în spatele tuturor celor de mai sus, joc de echipă, tactică de meci și comerț de fotbaliști, dar parcă ele nu concordă cu ideea de *dragoste de înțelepciune*, așa cum e traducerea din elină a cuvântului *filosofie*. Din nou, o întrebuintare arbitrară (ca să rămânem în zona sportivă) și, evident, nefericită.

În fine, **scenariu**. După DEX, termenul desemnează *textul succint al unei piese de teatru, al unui spectacol sau al unui film, de obicei împreună cu indicațiile tehnice și de regie*. Toată lumea vorbește de scenarii și realități, așa încât nici nu mai știi unde se termină realitatea și unde începe scenariul; realizezi doar că apar, din când în când, cuvinte și expresii la modă, fără sens, goale de conținut, fără culoare. În spatele lor, pentru că nu vorbim de termeni tehnici sau

Ana-Maria-Iulia ISTRATE

științifici nesupuși sinonimiei, oameni fără imaginație și dragoste de limba română.

Peste doar câteva zile, pe 27 martie, se împlinesc 132 de ani de la nașterea părintelui Alexe Mateevici, poetul-preot trecut în veșnicie la doar 29 de ani. S-a bucurat din ceruri de unirea Basarabiei cu Țara, chiar pe 27 martie în anul următor urcării la Domnul. Și de aceea, am oferit rândurile de față unuia dintre simbolurile trăirii și vorbirii românești. Nu știu ce ar fi zis el de limba pe care o vorbim noi. Probabil că suntem superficiali în a o arăta ca o comoară. Fără filosofie, dar cu o logică simplă și cu un scenariu explicat.

Foto: Alexandru CODESCU

Evenimente

Prezentare de carte în scop umanitar

Biserica „Sfântul Dumitru- Poștă“ în colaborare cu Asociația Umanitară Tadeu și Neamunit România a organizat vineri, 13 martie 2020, evenimentul cultural - prezentarea de carte „Cugetări și predici la Învierea Domnului“ a Sfântului Nicolae Velimirovici.

La final, participanții au avut posibilitatea să achiziționeze cartea în schimbul unor donații, prin care sperăm ca Ana să aducă în lumină pasiunea ei pentru gimnastică ritmică.

Ana-Maria-Iulia Istrate este elevă în clasa a VI-a și are rezultate școlare foarte bune. E pasionată de gimnastică ritmică și de vioară, care, acum, zace într-un geamantan, undeva, pe șifonier, pentru că părinții nu pot susține financiar pasiunile Anei.

Există război sfânt afară de Jihad?

Poate oare Dumnezeu cel iubitor și milostiv să poruncească războaie de nimicire totală? În *I Regi 15, 3*, citim cum Dumnezeu îi poruncește lui Saul în legătură cu amaleciții: „Mergi acum și bate pe Amalec și pe Ierim și nimicește toate ale lui. Să nu iei pentru tine nimic de la ei, ci nimicește și dă blestemului toate câte are. Să nu-i cruți, ci să dai morții de la bărbat până la femeie, de la tânăr până la pruncul de sân, de la bou până la oaie, de la cămilă până la asin“. Acest tip de poruncă divină îl arată pe Dumnezeu într-o situație complet diferită de Noul Testament. Hristos îi atragea atenția lui Petru, care dorea să-L apere cu prețul vieții: „Întoarce sabia ta la locul ei, că toți cei ce scot sabia, de sabie vor pieri” (Matei 26, 52). De asemenea, după morala Noului Testament, este poruncită, dimpotrivă, iubirea vrăjmașilor, nu nimicirea lor: „Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc” (Matei 5, 44). Comparând cele două viziuni, s-ar putea deduce că Vechiul Testament nu

este doar moralmente inferior, ci chiar incompatibil cu Noul Testament. Mai rămâne Vechiul Testament inspirat? Pe de o parte, implicarea directă și poruncirea expresă a războiului de către divinitate a fost numită „război sfânt”. [...] Cum ar putea realitatea crudă a războiului să fie asociată cu sfințenia? Pe de altă parte, noțiunea de *război sfânt* sună în urechile moderne ca ceva periculos, amintind de *jihadul* islamic. Totuși, războiul și sfințenia nu sunt chiar așa de separate în Vechiul Testament. De altfel, de trei ori apare chiar expresia „a sfinți războiul” (Ioil 4, 9; Ieremia 6, 4 și Miheia 3, 5), cu sensul de „a pregăti războiul”, așa cum traduce Biblia Sinodală. Dar, mai important, *herem* înseamnă atât uciderea vrăjmașilor și a animalelor, așa cum am văzut în textul de la care am plecat, din *I Regi 15, 3*, cât și punerea deoparte pentru sanctuar - sfințirea. De exemplu, în *Levitic 27, 21*, se precizează statutul țarinii care revine preotului în anul jubileu: „țarina aceea, când se va întoarce în anul jubileu, va fi afierosire Domnului, ca țarină jertfă (*herem*)”. Dacă războiul poate fi

Rubrică realizată: Daniel JORA

asociat cu sfințenia nu ar trebui să ne delimităm de Vechiul Testament? Ce ne facem?

În primul rând, separarea sau asocierea sfințeniei cu anumite activități constituie o racilă a modernității. Omul antic nu gândea în afara sacrului, orice lucrare a sa raportându-se într-un fel oarecare la sacralitate. Peter C. Craigie scrie foarte sugestiv că războiul ținea de sfera religioasă ca și tunsul oilor. [...] În al doilea rând însă, tiparul războiului sfânt din Istoria Deuteronomistă este unul care trebuie tratat special. El funcționa ca un program literar, la nivel teoretic, și nu ca o descriere obiectivă istorică. Istoria Deuteronomistă se naște în perioada exilului (plecând de la redactări anterioare), deci în secolul al VI-lea î.Hr. permițându-și o detașare teologică față de sursele pe care le folosește și chiar o interpretare a lor. Astfel, toate conflictele Israelului ca popor al lui Dumnezeu sunt poruncite de Iahve, iar Israelul are dreptul de stăpânire a țării care se afla sub ocupație străină în perioada finalizării Istoriei Deuteronomiste.

Războiul sfânt, în descrierea sa biblică, trebuie privit cu multă rețineră. Textul poate fi mai degrabă o construcție teologică în care antagonismul cu cananiții idolatri să fie accentuat, așa cum comentează Thomas Thompson: „Nu înseamnă politică, ci filosofie”.

(Alexandru Mihăilă, *Nelămuriri din Vechiul Testament*, Vol. I, Editura Nemira, 2011, pp. 398-403).

Trecerea la calendarul gregorian

In aprilie 1919, România trecea la calendarul gregorian printr-un decret emis de guvernul Brătianu. Ziua de 1 aprilie devenea 14 aprilie, anul în curs având, în final, numai 352 de zile. Transilvania și Bucovina făcuseră deja acest pas, astfel că măsura răspundea atât nevoii de sincronizare cu realitatea europeană, cât și celei de coerență internă a României Mari.

În timpul Primului Război Mondial, diferența de 13 zile dintre calendarul gregorian folosit de țările aliate, inclusiv de Misiunea Franceză aflată pe teritoriul României, și vechiul calendar iulian a creat complicații în comunicare. Calendarul gregorian, adoptat pe rând de țările occidentale pe parcursul mai multor secole, a fost introdus de papa Gregor al XIII-lea în 1582, întrucât vechiul calendar, stabilit de Iulius Cezar în secolul I î.Hr., rămânea în urmă față de anul astronomic cu o zi la fiecare secol.

Țările majoritar ortodoxe au fost reticente la această schimbare. Biserica Ortodoxă Română a trecut la noul calendar în 1924, cinci ani în urma schimbării calendarului laic. Biserica Ortodoxă Rusă, cea Sârbă, Sfântul Munte Athos, Patriarhia Ierusalimului și unele părți din Biserica Ortodoxă Română și Bulgară urmează în continuare calendarul vechi.

Rubrică realizată: Horia IOVA

Bucuria întâlnirii în Grădina lui Hristos - Biserica

Constat cu bucurie că, pe măsură ce trece timpul, familia Bisericii „Sfântul Dumitru-Postă” se mărește văzând cu ochii. Primim în mijlocul nostru oameni cu suflete de aur, cu povești de viață impresionante, care își doresc să se integreze în colectivul nostru și care, în cele din urmă, reușesc asta cu foarte mare ușurință. Sunt oameni pe care ne putem sprijini, care ajută atunci când e nevoie și cu care ne împrietenim, ajungem să îi iubim și să îi simțim parte din familie. Până la urmă, asta este Biserica, o casă a sufletului în care ne strângem toți pentru a fi alături unul de altul.

De curând, am primit-o în mijlocul nostru, cu cea mai mare bucurie, pe Larisa Vișan. Un suflet blând, o fată discretă, dar mereu săritoare și tot timpul cu zâmbetul pe buze. Ea este viitoarea soție a lui Andrei Jora și pot spune că se potrivesc de minune. Despre ea aflăm mai multe în rândurile ce urmează.

Larisa VIȘAN, 21 de ani, Focșani, studentă la Relații Economice Internaționale

Cum ai ajuns la Biserica „Sfântul Dumitru-Postă”? Care e povestea ta?

Prima dată când am pășit pragul Bisericii „Sfântul Dumitru-Postă”, doar în trecere, a fost în primul meu an de facultate (2017), însă nu acea vizită m-a determinat să rămân aici. Faptul că astăzi fac parte din comunitate se datorează în totalitate viitorului meu soț care se spovedește aici și vine de aproximativ cinci ani. Deși la slujbele de duminică mergeam la altă biserică, și anume la Paraclisul Catedralei Mântuirii Neamului, acolo unde se află și părintele meu duhovnic, ușor, ușor, am început să vin din ce în ce mai des aici și să petrec cât mai mult timp cu persoanele din cadrul bisericii.

Ce îți place cel mai mult la Biserica „Sfântul Dumitru-Postă”?

Am observat și apreciat implicarea pronunțată a comunității. Întodeauna, este ceva anume ce se dorește a fi schimbat sau adăugat și se muncește pentru acest lucru. Un alt

aspect care mi-a plăcut de la începutul venirii mele aici este faptul că în fiecare lună sunt privegheri pe diferite tematici care îmi îmbogățesc sufletul și îmi aduc o pace sufletească. Însă, deși toate cele menționate până acum sunt lucruri dragi mie atunci când aduc vorba de Biserica „Sfântul Dumitru-Postă”, cel mai mult apreciez grija comunității față de oamenii în nevoi, care nu au un sprijin material și financiar stabil și se zbat printre problemele vieții, ajutorul dat acestora fiind posibil prin adunarea fondurilor din anumite evenimente, unde voluntarii își dau silința să confecționeze diferite produse pe care le oferă în schimbul unor donații.

Ce te-a determinat să rămâi parte a familiei Bisericii „Sfântul Dumitru-Postă”?

Odată ce te întâlnești și te împrietenești cu oamenii apropiați bisericii, îți este greu să te desparți de ei. Pe lângă toate activitățile frumoase create de voluntari și implicarea lor sânguincioasă, căldura cu care ești primit rămâne neschimbată, indiferent de trecerea timpului. Un alt aspect care m-a făcut să rămân în această comunitate este modul în care am fost integrată de la bun început, fiind mereu lăsată să particip la discuțiile grupului, să-mi spun opinia. Pentru mine a fost foarte important acest lucru.

Ce părere ai despre comunitatea formată aici?

În cadrul Bisericii „Sfântul Dumitru-Postă”, s-a format o comunitate foarte frumoasă, unde întodeauna vin cu drag pentru că primesc o energie bună. Consider că noțiunea de „familie” a fost

bine imprimată în comunitate, iar înțelegerea este o primă calitate bine dezvoltată. Pe lângă cadrul familial, trebuie să menționez și implicarea desăvârșită și neîncetată a părintelui paroh, dar și a tuturor voluntarilor fără de care evenimentele nu ar fi atât de reușite de fiecare dată. Întâlnirile din afara peisajului eclezial reprezintă un alt lucru care m-a surprins plăcut și care m-a făcut să înțeleg că legăturile create între membrii comunității sunt bine sudate.

Există ceva ce ai schimba sau ți-ar plăcea să fie diferit?

Din punctul meu de vedere, comunitatea se prezintă la un nivel acceptabil. Spun aceasta pentru că nimic nu poate fi perfect și întodeauna tindem spre perfecțiune prin însăși vocația noastră în drumul spre cunoașterea infinită a lui Dumnezeu. Așadar, se observă cum comunitatea face tot ce îi stă în putere pentru a face lucrurile cât mai bine. Cu toate acestea, la capitolul *comunicare* mai avem de lucrat, știut fiind faptul că la baza unei relații interpersonale se află comunicarea sau dialogul deschis și sincer.

Am observat că sunt mulți tineri care vin la slujbe și încă nu au dat de „gustul” voluntariatului, adică de a jertfi puțin din timpul lor în favoarea celor care au nevoie. Că de fapt, prin toate evenimentele, Asociația Umanitară Tadeu și Biserica încearcă să strângă fonduri pentru cazuri nobile, îndeplinind porunca Mântuitorului: „întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut” (Matei 25, 40).

Foto: Laura DOBRE

Blagoveștenia (25 Martie)

Buna Vestire sau Blagoveștenia este ziua când Biserica prăznuiește vestea adusă Sfintei Fecioare Maria de către Sfântul Arhanghel Gavriil că va naște pe Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos. Sărbătoarea, situată în imediata apropiere a echinocțiului de primăvară, când sosesc rândunelele și începe cucul a cânta, este numită în calendarul popular și Ziua cucului.

La Blagoveștenie, se efectuau multe acte de purificare a spațiului, de alungare a șerpilor de pe lângă casă, a insectelor și omizilor din livezi: afumarea cu tămâie și cârpe arse a clădirilor, curților, oamenilor și vitelor

(Transilvania, Banat); producerea zgomotelor de care să se sperie forțele malefice prin tragerea unui clopoțel legat de picior (Transilvania) sau lovirea fiarelor (Banat); aprinderea focurilor în grădini și livezi; scoaterea din lăzi a straielor și țesăturilor la aerisit. Fertilitatea în noul an era invocată prin stropitul rădăcinii prunilor cu țuică și amenințarea cu securea a pomilor fructiferi că vor fi tăiați dacă nu rodesc (Banat, Transilvania). În alte zone, ziua de Blagoveștenie era însă considerată neprielnică pentru rodul păsărilor, animalelor și plantelor: nu se puneau cloștile sau se credea că din ouăle ouate în această zi nu ies pui; vacile nu se „goneau”; nu se semăna porumbul (Moldova, Bucovina).

Blagoveștenia era un timp favorabil pentru aflarea norocului și rodului pomilor fructiferi, pentru previziuni meteorologice. Femeile strângeau apa provenită din neaua topită pentru a fi folosită în practicile de medicină și cosmetică populară. Importanța sărbătorii este subliniată de sacrificiul peștelui care se mănâncă, indiferent dacă ziua de 25 martie este de post sau de dulce.

Sursa: Ion Ghinoiu, *Zile și Mituri. Enciclopedie a sărbătorilor, ritualurilor, ființelor fabuloase, eroilor și miturilor din panteonul popular românesc*, pp. 25-26.

Rubrică realizată: Oana IVAN

Arhiepiscopul Leon aduce aminte de persoanele cu adicții și defavorizate: insensibilitatea noastră i-a adus în această situație

Foto: Mihai MIRCEA

În mesajul transmis cu prilejul Postului Mare, Arhiepiscopul Leon al Finlandei a subliniat necesitatea dragostei pentru aproapele, îndreptată mai ales către cei aflați într-o cumpănă a vieții sau cu adicții, despre care spune că „insensibilitatea noastră i-a adus în această situație, uneori, fără întoarcere.

„Dăruim din ale noastre celor aflați în lipsă, primim pe cei străini în casele noastre, ne amintim de bolnavi sau de cei din închisori?”, întrebă conducătorul Bisericii Ortodoxe a Finlandei în scrisoarea pastorală.

Apoi, el precizează că „faptele dragostei trebuie să fie zilnice [...], dar, în special, atunci când [...] vedem pe străzi oameni de toate vârstele fără acoperiș deasupra capului, cerșetori, care, fără voie, au ajuns în rețele de prostituție, de trafic de carne vie sau

sub influența drogurilor”.

În acest sens, ierarhul menționează că „faptele bune nu sunt un rit sau un ritual”.

„Trebuie să fie în sufletele noastre fără nicio tăgadă. Pentru noi, orice om este însuși Iisus.”

Despre post, Arhiepiscopul Leon spune că „este vreme de sfințenie”, iar punctul culminant al acestei perioade îl reprezintă iertarea, care distruge „puterea păcatului”.

„Acordarea iertării este lucrarea

Puncte de vedere

dragostei. Acordarea iertării este menținerea legăturii cu toți oamenii și cu toată creația. Acordarea iertării este însăși viața. Iar noi oamenii – eu și tu – avem nevoie de iertare din partea lui Dumnezeu.”

În mesaj, Arhiepiscopul Leon explică faptul că „un rău cât de mic este un păcat împotriva fiecărui om, căci răul progresează și crește în putere și în drumul său îi contaminează și pe alții”.

Ierarhul extinde datoria de a ne îndrepta faptele bune și către natură, înspre toată creația lui Dumnezeu.

„Trebuie să cerem iertare aerului și apei, pentru că le-am lovit și le-am contaminat cu răutatea noastră. Suntem păcătoși și răspunzători în fața tuturor.”

Arhiepiscopul Finlandei îndeamnă „să folosim fiecare secundă, oră și zi, să primim și să facem real și autentic duhul nevoinței, căinței, iertării și primirii iertării”.

(basilica.ro)

Iulian Soca și fiul său, Stefan

Pateric

Cum alungăm gândurile rele?

Pe lângă disprețuirea și respingerea gândurilor, este necesară alungarea lor, care nu se poate face decât prin rugăciune. Sfântul Grigorie Sinaitul a scris un capitol întreg, intitulat „Despre alungarea gândurilor”, în care citim: „Niciun începător nu poate alunga vreodată vreun gând, dacă nu-l alungă Dumnezeu. Căci numai cei puternici pot război și alunga gândurile; dar și aceștia nu de la ei alungă gândurile, ci împreună cu Dumnezeu poartă războiul împotriva lor, ca unii ce au îmbrăcat toate armele Lui. Iar tu, venind gândurile, cheamă pe Domnul Iisus, des și cu stăruință, și vor fugi. Căci nerăbdând căldura inimii izvorâtă din rugăciune, fug ca arse de foc”.

Numele Domnului Iisus îl biciuiește pe diavol, iar prezența harului divin produce o căldură harică în inimă. Aceste două lucruri: numele lui Iisus și căldura inimii ard neghina gândurilor rele, alungându-le din minte.

Mitropolit Hierotheos Vlachos, *Psihoterapia ortodoxă: știința sfinților părinți*. Traducere de Irina Luminița Niculescu, Editura Învierea, Arhiepiscopia Timișoarei, 1998, p. 271-272.

Persoanele fizice care au realizat venituri în anul 2019 pentru care datorează impozit pe venit și pentru care nu au obligația completării declarației unice pot opta pentru virarea unei sume reprezentând până la 2% din impozitul pe venit datorat pentru perioada 1 ianuarie – 31 martie 2019 și până la 3,5% din impozitul pe venit datorat pentru perioada 1 aprilie – 31 decembrie 2019 pentru susținerea Bisericii „Sfântul Dumitru-Postă” completând cele două formulare 230, care se găsesc la pangarul bisericii, pe site și pe Facebook. Formularele se depun direct la registratura organului fiscal în a cărui rază teritorială aveți domiciliul, prin poștă, prin scrisoare recomandată, cu confirmare de primire sau la pangarul bisericii până pe data de 25.05.2020.

Bisericile Ortodoxe din întreaga lume au emis comunicate de presă legate de pandemia COVID-19, în care îi îndrumă pe credincioși cum să treacă peste această încercare. Sfântul Sinod al Patriarhiei Ecumenice îi îndeamnă pe credincioși să se conformeze directivelor sanitare venite din partea Organizației Mondiale a Sănătății, dar și „recomandărilor pertinente” și reglementărilor legale dispuse de către autorități. Biserica Ortodoxă a Greciei a emis o enciclopedie asemănătoare, în care îi sfătuiește pe credincioși cu probleme de sănătate să evite părăsirea locuințelor, dar a subliniat că „participarea

la Sfânta Euharistie și împărtășirea din Potirul Comun al Vieții, în mod cert, nu poate fi cauză de transmitere de boli”, respingând, astfel, opiniile care cer o eventuală interdicere a acesteia. Patriarhia Georgiei îndeamnă la respectarea cu strictețe a regulilor de igienă, dar și la intensificarea rugăciunii și la folosirea aghiazmei. (basilica.ro / orthodoxianewsagency.gr)

Dacă, în general, Bisericile Ortodoxe au venit în întâmpinarea noilor cerințe impuse de autorități în lupta pentru combaterea epidemiei, au apărut totuși și conflicte. Biserica Ortodoxă a Slovaciei a fost somată

de către guvernul de la Bratislava să oprească slujbele religioase cu publicul, în contextul în care orice manifestare de masă a fost interzisă în această perioadă. Într-o declarație-răspuns semnată de Mitropolitul Rastislav și de Arhiepiscopul Juraj de Michalovce și Košice se arată că „Sfânta Împărtășanie nu a fost, nu este și nici nu va fi vreodată cauză de boală sau de moarte, ci, din contră, izvorul unei noi vieți în Hristos, al curățării de păcate și al tămăduirii sufletului și trupului”; credincioșii bolnavi care ar putea pune în pericol sănătatea celorlalți sunt încurajați totuși să nu asiste la slujbele religioase. (orthochristian.com)

Rubrică realizată: Bogdan NICOLAESCU

Foto Coperta 4: Alexandru CODESCU

Declarația unică

Vrei sa te implici?

Toți cei care vor să aducă un pic de bucurie semenilor pot sprijini, ca voluntari, acțiunile sociale. Avem nevoie de o echipă mai mare. Vino în echipa Asociației Umanitare Tadeu! Împreună vrem să facem viața mai liniștită pentru semenii noștri.

E-mail: asociatiaumanitaratadeu@gmail.com

Telefon: 0731 955 215

ASOCIAȚIA UMANITARĂ
TADEU

CONTRIBUȚIA ANUALĂ

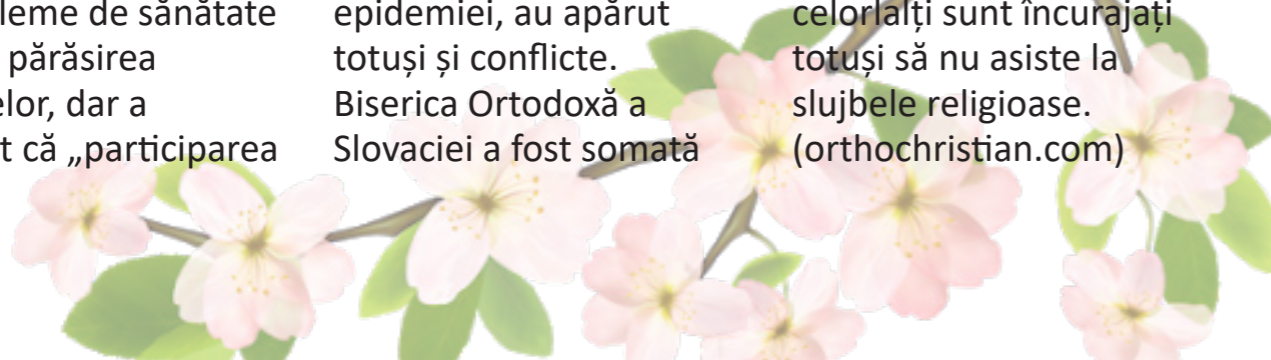
Ne dorim mereu să facem din Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” un spațiu primitor și civilizat. Contribuția anuală de 100 de lei/ familie ne este de mare ajutor în acest sens.

Vă mulțumim!

Persoanele fizice care au realizat în anul 2019 venituri pentru care au obligația completării declarației unice pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul datorat pe venitul net/câștigul net anual impozabil pentru susținerea Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă” completând Capitolul 1, Secțiunea 6, al declarației unice până pe data de 25.05.2020.

SECȚIUNEA 6: DESTINAȚIA SUMEI REPREZENTÂND PÂNĂ LA 3,5% DIN IMPOZITUL DATORAT PE VENITUL NET/ CÂȘTIGUL NET ANUAL IMPOZABIL

1. Bursa privată	☐
Contract nr./data	<input type="text"/>
Suma plătită (lei)	<input type="text"/>
Documente de plată nr./data	<input type="text"/>
<hr/>	
2. Susținerea unei entități nonprofit/unități de cult	☒
Denumire entitate nonprofit/unitate de cult	PAROHIA "SFANTUL DUMITRU-POȘTA"
Cod de identificare fiscală a entității nonprofit/unității de cult	16081893
Cont bancar (IBAN)	RO95RNCB0069110986130001
Suma (lei)	<input type="text"/>

Participanții la finalul prezentării de carte „Cugetări și predici la Învierea Domnului” a Sfântului Nicolae Velimirovici în scop umanitar (13 martie 2020)

Program liturgic | 23 martie – 05 aprilie

MARȚI, 24 MARTIE

- > 06:00 - Sfânta Liturghie a Darurilor mai înainte-sfințite
- > 07:30 - Program de spovedanie
- > 18:00 - Pavcernița cu Litie

MIERCURI, 25 MARTIE (†)

- Buna Vestire (Blagoveștenia)*
- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

VINERI, 27 MARTIE

- > 18:00 - Sfânta Liturghie a Darurilor mai înainte-sfințite

SÂMBĂȚĂ, 28 MARTIE

- > 08:00 - Sfânta Liturghie și Parastas

DUMINICĂ, 29 MARTIE

- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

MARȚI, 31 MARTIE

- > 06:00 - Sfânta Liturghie a Darurilor mai înainte-sfințite
- > 07:30 - Program de spovedanie

MIERCURI, 1 APRILIE

- > 17:00 - Program de spovedanie
- > 18:00 - Denia Canonului Mare

VINERI, 3 APRILIE

- > 18:00 - Sfânta Liturghie a Darurilor mai înainte-sfințite;

SÂMBĂȚĂ, 4 APRILIE

- > 08:00 - Sfânta Liturghie și Parastas

DUMINICĂ, 5 APRILIE

- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

Strada Franceză nr. 1, sector 3, București

mihaigojgar@yahoo.com

www.sfantuldumitruropa.ro

facebook.com/revistadimitrios

BCR, Agenția Libertății - RO95 RNCB 0069 1109 8613 0001